

450.

Mírně.

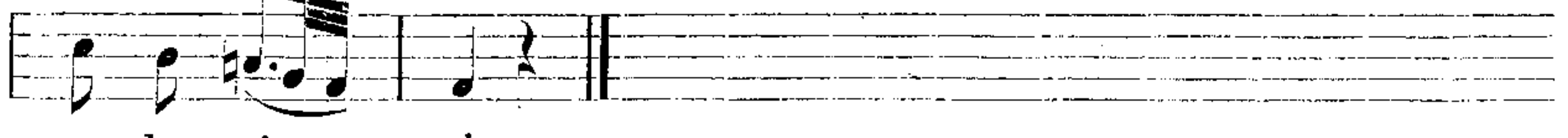
Z Velké.

Žé - níl sem sa po svéj vů - li, a v či - léj ňa

hla - va bo - lí, vzál sem si já že - nu ve - li - kú ci - fre - nu,

a - le né - ni.

Žéníl sem sa po svéj vůli,
a včilěj ňa hlava bolí,
vzál sem si já ženu,
velikú cifrenu —
ale néni.

Dycky byla malovaná,
a včil chodí ušubraná,
na sukni kaštany,
rubáč zašubraný
po kolena.

Prvéj byla první v tanci,
a včil ledvá nohy vláčí,
na kraj peci sedí
a škaredě hledí
v černém čepci.

451.

Z Karlovic.

Jak sem sa o - žé - níl, jak by mně hla - vu stál,

aj stre - la mu v ma - tě - ri, aj kdo mně tú ra - du dál.

Jak sem sa ožéníl,
jak by mně hlavu stál,
aj strela mu v matěri,
kdo mně tú radu dál!